

LỄ MÌNH VÀ MÁU THÁNH ĐỨC GIÊSU

Phụng Vụ Lời Chúa năm A

- ⇒ Môsê nói cùng dân chúng rằng: “Các ngươi hãy nhớ tất cả đoạn đường mà Chúa là Thiên Chúa các ngươi đã dẫn đưa các ngươi qua sa mạc suốt bốn mươi năm, để rèn luyện và thử thách các ngươi, để biết các điều bí ẩn trong lòng các ngươi và xem các ngươi có tuân giữ lề luật của Người hay không? Người đã để các ngươi vất vả thiếu thốn, và ban cho các ngươi manna làm của ăn mà các ngươi và cha ông các ngươi chưa từng biết tới, để tỏ cho các ngươi thấy rằng: Con người sống không nguyên bởi bánh, mà còn bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra. “*Các ngươi hãy nhớ Chúa là Thiên Chúa các ngươi, Đấng đã dẫn đưa các ngươi ra khỏi đất Ai-cập, khỏi cảnh nô lệ. Và Người là Đấng đã dẫn các ngươi vào nơi hoang địa mênh mông và kinh khủng có nhiều rắn hổ lửa, bò cạp, rắn lục, và không có một giọt nước nào; Người đã khiến nước từ tảng đá cứng rắn vọt ra. Trong hoang địa, Người đã nuôi các ngươi bằng manna mà cha ông các ngươi chưa từng biết tới*”. (Đnl 8:2-3. 14b-16a)
- ⇒ Anh em thân mến, chén chúc tụng mà chúng ta cầm lên chúc tụng Chúa chẳng phải là thông hiệp với máu Chúa Kitô sao? Tấm bánh mà chúng ta bẻ ra chẳng phải là thông phần vào Mình Chúa đó sao? Vì có một tấm bánh, nên chúng ta tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể, vì hết thảy chúng ta thông phần cùng một tấm bánh. (1Cr 10:16-17)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: “Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”. Vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: “Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?” Bấy giờ Chúa Giêsu nói với họ: “Thật, Ta bảo thật các ngươi: Nếu các ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong kẻ ấy. Cũng như Cha là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây là bánh bởi trời xuống, không phải như cha ông các ngươi đã ăn manna và đã chết. Ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời”. (Ga 6:51-59)

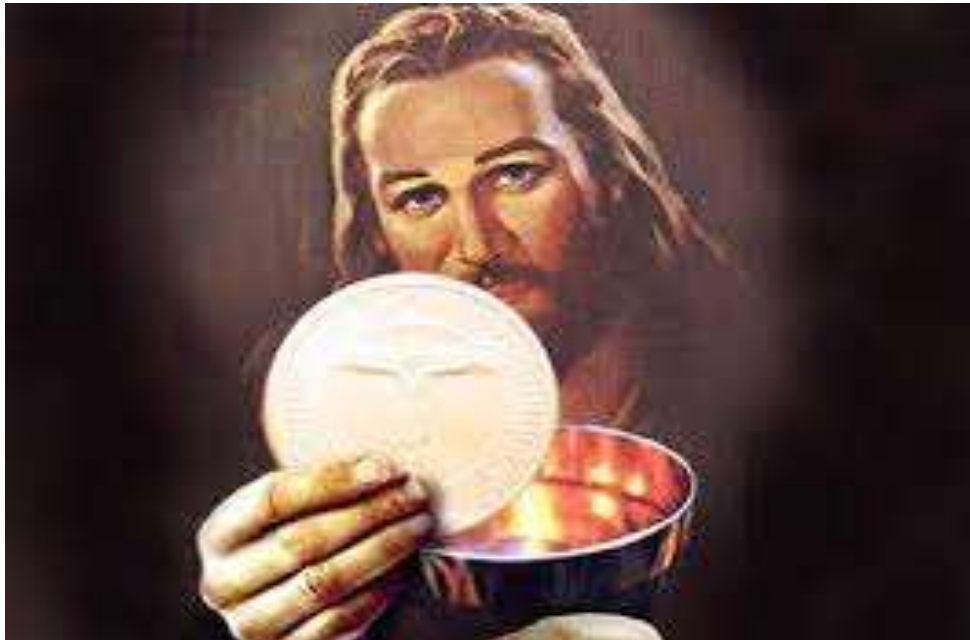
Phụng Vụ Lời Chúa năm B

⇒ Trong những ngày ấy, Môsê đến thuật lại cho dân chúng nghe tất cả những lời và lề luật của Chúa, và toàn dân đồng thanh thưa rằng: “Chúng tôi xin thi hành mọi lời Chúa đã phán”. Vậy Môsê ghi lại tất cả những lời của Chúa. Và sáng sớm, ông chỗi dậy, lập bàn thờ ở chân núi, dựng mười hai cột trụ, chỉ mười hai chi họ Israel, ông sai các thanh niên trong con cái Israel mang của lễ toàn thiêu và hiến dâng lên Chúa những con bò tơ làm hy lễ giao hoà. Môsê lấy phân nửa máu đổ vào các chậu và rưới phân nửa kia lên bàn thờ. Ông mở quyển giao ước ra đọc cho dân nghe và họ thưa: “Chúng tôi xin thi hành và tuân theo tất cả những điều Chúa đã phán”. Vậy ông lấy máu rảy lên dân chúng và nói: “Đây là máu giao ước Thiên Chúa đã cam kết với các ngươi theo đúng tất cả những lời đó”. (Xh 24:3-8)

⇒ Anh em thân mến, Chúa Kitô xuất hiện như vị Thượng tế cầu bầu mọi phúc lành tương lai. Người đi qua nhà tạm rộng rãi và hoàn hảo hơn, không phải do tay người phàm xây dựng, nghĩa là không thuộc về trần gian này, cũng không nhờ máu dê bò, nhưng nhờ chính máu của Người mà vào Cung Thánh chỉ một lần và đem lại ơn cứu độ muôn đời. Vì nếu máu dê và tro bò mà người ta rảy trên kẻ ô uế còn thánh hoá được thân xác nên trong sạch, huống chi máu của Đức Kitô, Đấng đã nhờ Thánh Thần mà hiến tế chính

mình làm của lễ trong sạch dâng lên Thiên Chúa; máu đó sẽ tẩy sạch lương tâm chúng ta khỏi những việc sinh sự chết, khiến chúng ta có thể phụng sự Thiên Chúa hằng sống. Vì vậy Chúa Kitô là trung gian của Tân Ước, vì nhờ sự chết của Người để cứu chuộc tội phạm dưới thời Cựu Ước, mà những kẻ được kêu gọi, đến lãnh lấy gia nghiệp đời đời đã hứa cho họ. (Dt 9:11-15)

⇒ Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiên mừng lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Chúa Giêsu rằng: “Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua tại đâu?” Người liền sai hai môn đệ đi và dặn rằng: “Các con hãy vào thành, và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi theo người đó. Hễ người ấy vào nhà nào thì các con hãy nói với chủ nhà rằng: Thầy sai chúng tôi hỏi: ‘Căn phòng Ta sẽ ăn Lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu?’ Và chủ nhà sẽ chỉ cho các con một căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng và các con hãy sửa soạn cho chúng ta ở đó”. Hai môn đệ đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã bảo và hai ông dọn Lễ Vượt Qua. Đang khi họ ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán: “Các con hãy cầm lấy, này là Mình Ta”. Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông: “Này là Máu Ta, Máu tân ước sẽ đổ ra cho nhiều người. Ta bảo thật các con: Ta sẽ chẳng còn uống rượu nho này nữa cho đến ngày Ta sẽ uống rượu mới trong nước Thiên Chúa”. Sau khi hát Thánh Vịnh, Thầy trò đi lên núi Cây Dầu. (Mc 14:12-16. 22-26)

Phụng Vụ Lời Chúa năm C

⇒ Trong những ngày ấy, Melkixêđê là vua thành Salem, đem bánh và rượu tối, vì ông là thượng tế của Thiên Chúa Tối Cao, ông chúc phúc cho Abram rằng: “Xin Thiên Chúa Tối Cao và Đấng tạo thành trời đất chúc phúc cho Abram, và đáng chúc tụng thay Thiên Chúa Tối Cao, vì nhờ Người che chở, quân thù đã rơi vào tay ông”. Và Abram dâng cho ông một phần mười tất cả chiến lợi phẩm. (St 14:18-20)

⇒ Anh em thân mến, phần tôi, tôi đã lãnh nhận nơi Chúa điều mà tôi đã truyền lại cho anh em, là Chúa Giêsu trong đêm bị nộp, Người cầm lấy bánh và tạ ơn, bẻ ra và phán: “Các con hãy lãnh nhận mà ăn, này là Mình Ta, sẽ bị nộp vì các con: Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Ta”. Cùng một thể thức ấy, sau bữa ăn tối, Người cầm lấy chén và phán: “Chén này là Tân Ước trong Máu Ta; mỗi khi các con uống, các con hãy làm việc này mà nhớ đến Ta”. Vì mỗi khi anh em ăn bánh và uống chén này, anh em loan truyền việc Chúa chịu chết, cho tới khi Chúa lại đến. (1 Cr 11:23-26)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu nói với dân chúng về nước Thiên Chúa và chữa lành những kẻ cần được cứu chữa. Vậy khi đã xế chiều, nhóm mười hai đến thưa Người rằng: “Xin Thầy giải tán dân chúng, để họ đi vào trong các làng mạc và trại quanh đây mà trú ngụ và kiếm thức ăn, vì chúng ta đang ở nơi hoang địa”.

Nhưng Người nói với các ông: “Các con hãy cho họ ăn đi”. Các ông trả lời: “Chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá, trừ phi chúng con phải đi mua thức ăn cho cả đám đông này”. Số đàn ông độ năm ngàn. Người nói với các môn đệ rằng: “Hãy cho họ ngồi xuống từng nhóm độ năm mươi người”. Các ông đã làm như thế, và bảo tất cả ngồi xuống. Chúa Giêsu cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, nhìn lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và phân phát cho các môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Tất cả đều ăn no nê, và người ta thu lượm được mười hai thúng miếng vụn còn dư lại. (Lc 9:11b-17)

== Trích từ Wikipedia (tiếng Việt) : Ngày lễ Mình và Máu Thánh Chúa là một trong năm lễ trọng trong năm mà một giám mục giáo phận không được rời khỏi giáo phận của mình, ngoại trừ những lý do khẩn cấp. Theo truyền thống, người Công giáo tham gia vào một cuộc rước qua các đường phố của một khu phố dân cư sau giáo xứ của họ và vừa cầu nguyện và hát. Sau đám rước, họ trở về nhà thờ và tham gia bí tích Thánh thể. Ngoài ra, trong ngày Lễ Mình và Máu Thánh Chúa, mọi người còn tổ chức lễ Rước Mình và Máu Thánh Chúa lần đầu cho các em nhỏ theo quy định tùy theo quy định địa phương. Trước đó vài ngày, các em sắp được Rước Mình và Máu Thánh Chúa được Xưng tội (Lãnh nhận Bí tích Hòa giải) rồi sau đó vào ngày lễ MMTC thì các em mới được Lãnh nhận Bí tích Thánh Thể.

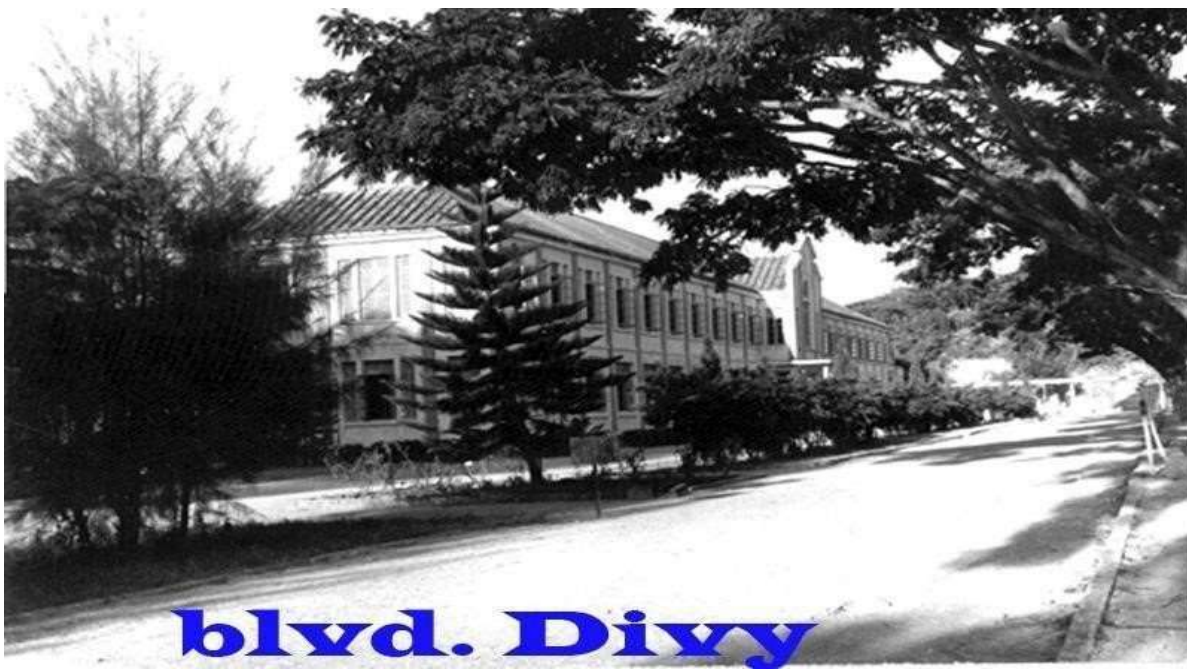
Đọc đoạn “*Theo truyền thống, người Công giáo tham gia vào một cuộc rước qua các đường phố của một khu phố dân cư sau giáo xứ của họ và vừa cầu nguyện và hát. Sau đám rước, họ trở về nhà thờ và tham gia bí tích Thánh thể*”

Những Anh Em LASAN hoặc “ta-ru” hoặc ... từng ở Đồi La San – Nhatrang, những năm thập niên 60-70, còn nhớ gì không? Chắc hẳn tên **Boulevard Divy** không thể thoát khỏi tâm trí mình đâu nhỉ!

Không biết cuối thập niên 70, Đồi Lasan còn tiếp tục “kiệu Mình Thánh Chúa quanh Đồi, và trên Blvd. Divy, trang hoàng đường đi kiệu với nhiều “trạm” ngừng để chầu Thánh Thể trong dịp lễ Mình Máu Thánh Chúa Giêsu không?

– **Chắc chắn là sau biến cố 1975 không còn “phong tục tập quán” đạo đức tôn thờ Thánh Thể trên Đồi Lasan nữa! Thật đáng tiếc!**

== Vài photos sau đây, tại Ukraine, ngay những ngày đầu tiên xảy ra chiến tranh và trong thời buổi chiến tranh, có thể giúp chúng ta hiểu tầm quan trọng của

+ “*Các con hãy cho họ ăn đi...*”

+ “*Này là Mình Thầy – Này là Máu Thầy...*”

+ *Anh Em hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy...*”

== Thật đáng phục và quý trọng đức tin của Anh Chị Em Unkranian của chúng ta!

= Nguyên xin Chúa ban phúc lành, và cho dân Ukraina anh chị em của chúng con sớm được mọi sự an lành.

Nhất là mới vài ngày sau này, một “khủng bố/đe dọa tinh thần” bao phủ chẳng những trên bầu trời Ukraine mà cả Âu Châu/Mỹ Châu và toàn thế giới: sau hơn hai năm – và coi mòì chiến tranh Ukraine v/s Nga sẽ còn kéo dài không những nhiều ngày, nhiều tuần, mà có thể nhiều tháng, nhiều năm - [*vì thực chất ai cũng biết **ngư ông trục lợi** “dại” gì mà **chấm dứt chiến tranh này sớm hơn khi túi không đáy của hồ bao mấy ổng chưa tràn ngập!**?*] - chỉ khổ cho đám dân vô tội đã phải chịu đói, khát bao nhiêu ngày rồi... và *báo động đỏ từ **những người còn có lương tri và tình người** = nạn đói kém trên toàn thế giới...*

Đức Giêsu nói với các môn đệ: “**Các con hãy cho họ ăn đi**” phải chăng cũng muốn cho anh chị em chúng mình, hôm nay và tại mọi nơi cần thiết, “**Các con hãy cho họ ăn đi**”? Thờì Đức Giêsu, dân chúng đi theo Người để nghe Người giảng dạy: *chắc hẳn họ cũng đói niềm hy vọng, khao khát được giải thoát, mong ước bình an tâm hồn/tâm linh và lẽ tất nhiên đói ăn khát uống vật chất/thể xác*, và họ đã được Đức Giêsu thỏa mãn hết mọi điều họ mong ước.

Trong thế giới cận đại, mỗi giao hòa giữa loài người với loài người ngày càng tạo nên nhiều, rất nhiều, cơn đói khát và mong ước hy vọng... Phải chăng qua câu nói “**Các con hãy cho họ ăn đi**” Đức Giêsu *sai bảo* mỗi người anh em chị em chúng ta hôm nay

- yêu tha nhân bằng trái tim rộng mở
- nghe được tiếng kêu của người bị áp bức,

- cảm được cơn đói khát Lời Chúa và tình thương
- thấy được những mắt mắt của bao người đau khổ,
- ...

và noi theo gương Người đã yêu thương mỗi một chúng ta và đã hiến Minh và Máu để dưỡng nuôi chúng ta mỗi ngày cho đến tận thế?

Lạy Minh và Máu Thánh Chúa Giêsu, hằng luôn sẵn sàng tuôn tràn để đáp ứng mỗi/mọi cơn đói, khát, thèm muốn, hy vọng, vui mừng, khốn khổ của anh chị em chúng con, xin thêm sức cho chúng con biết noi gương Ngài để chúng con luôn sẵn sàng “... **cho họ ăn..**” – *Amen.*

“*Các con...*” mà Đức Giêsu nói đến là ai?

Mới nghe qua mình thấy câu trả lời thật quá đơn giản, coi như hỏi là đã có câu trả lời rồi vậy!

= Nhưng, thật sự không đơn giản như mình tưởng đâu! Tôi nghĩ rằng **CHỈ CÓ ĐÁNG ĐẦY LÒNG NHÂN ÁI VÀ QUYỀN NĂNG** mới có thể đáp ứng được câu trả lời cách toàn hảo toàn thiện: “...**Chúa Giêsu cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, nhìn lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và phân phát cho các môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Tất cả đều ăn no nê, và người ta thu lượm được mười hai thúng miếng vụn còn dư lại.**”

- Mt 23, 11 -
“Trong anh em, người làm lớn hơn cả,
phải làm người phục vụ anh em.”

Lạy Chúa Thánh Thể, xin soi lòng mở trí cho mỗi anh chị em chúng con = **NHẤT LÀ** cho những kẻ mà Chúa nói đến (qua Philatô): “... Ông *chẳng có quyền gì trên tôi* **nếu từ trên không ban xuống cho ông**” = những kẻ vì tư lợi cá nhân hay tập thể mà bắt chắp xương máu mồ hôi nước mắt khôn khổ của bao người đang tuôn trào, những kẻ **ngư ông trực lợi** trên xương máu của “những người bé mọn của Thầy”, để anh chị em chúng con, cũng là anh chị em với Đức Giêsu Ki-tô, Con Chúa và là Chúa chúng con, được an vui hạnh phúc đời tạm này và vui hưởng sức sống trường cửu mai sau – Amen.